

sł.: Eugeniusz Pryczkowski
muz.: Tomasz Fopke

Bes

Na grzëpie, dze dzëwé roslë krzë,
A snôzi lilewi bes
Dze krëszczci sã dżâlë dwie
Je mòja rodzynnô wies.

Tam z lôskù wëzérôł drësny zwierz
I smùkôł letëchny wiëw,
Rozchôdôł mój pôchą wszërz,
Szedł z pòla dzëwczëcy spiëw.

To krôjna dzecynnëch mòjich biôtk
Nen całi swiat kòle se,
Bez jiwru, bez strachù w przòdk,
Co żëcé przëniese mie.

Le przemienił wnetka sã ten czas,
Sã rozeszło wszëtkò dzes.
Blós òstôł ten cemny las
I snôzi lilewi bes.

sł.: Eugeniusz Pryczkowski
muz.: Tomasz Fopke

Bez

Na wzgòrzu, gdzie rosły dzikie krzewy,
A piëkny fioletoy bez
Gdzie gruszki się chyliły dwie
Jest moja rodzinna wieś.

Tam z lasku wyzierał przyjazny zwierz
I muskał przyjemny wietrzyk
Maj wonią roznosił się szeroko,
A z pola dochodził śpiew dzëwczëcia.

To kraj dziecinnych mych zmagãń
Ten całi świat wokół mnie,
Bez bólu, bez lëku o przyszłość,
Co życie przynieść może.

Lecz niebawem wszystko się zmieniło,
Rozeszło się nie wiadomo gdzie.
Został tylko ten ciemny las
I piëkny fioletoy bez.

Tłumaczenie z języka kaszubskiego: Eugeniusz Pryczkowski